

РЕШЕНИЕ

№ 22479

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2594** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на Н. У., гражданин на Република Т. срещу отказ № 260297115121 за издаване на виза Д от 2.2.2026 г., издаден от консул към Генералното консулство към Посолството на Република България в [населено място].

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен. В него не се съдържат конкретни основания за издаването му и по-специално – не се съдържат конкретни факти, въз основа на които е прието, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ – че „целта и условията на планирания престой са необосновани“. Твърди, че отказът засяга правото му на личен живот, като твърди и нарушение по ЕКППЧ. Отказът е приел, че са налице тези основания, без да е обсъдил многобройните доказателства, приложени към заявлението за издаване на виза. Иска да се отмени оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът – консулското длъжностно лице към Посолството на Република България в [населено място], Република Т. не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за издаване на виза съответно на 23.1.2026 г., до консула към Генералното консулство към Посолството на Република България в [населено място], Република Т.. Приложил е документи.

С обжалвания отказ ответникът е отказал да се предостави виза с мотива, че предоставената информация относно целта и условията на планирания престой са необосновани; съществуват основателни съмнения относно надеждността и автентичността на представените документи или истинността на тяхното съдържание.

Съдът намира, че оспорването е основателно.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, както и заповед № 14/29.3.2024 г. на генералния консул към генералното консулство на Република България в О..

Той е издаден в предвидената в закона писмена форма.

Оспореният отказ е издаден по формуляр съгласно [чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим \(НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.\)](#), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по [чл. 10 от ЗЧРБ](#) се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Съдът приема, че оспореният отказ не отговаря на изискването да е мотивиран – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 от АПК. В него е посочено правното основание за издаването му ([чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ](#)), но не и конкретни фактически основания, относими към визираната законова разпоредба. Преповтарянето в мотивите на законовата норма не отговаря на изискванията за мотивиране по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Не е посочено защо е прието, че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна; въз основа на кои конкретни факти. Не е посочено в какво се състоят основателните съмнения относно надеждността и автентичността на представените удостоверителни документи или истинността на тяхното съдържание.

Липсата на конкретни мотиви, свързани с отказа за издаване на виза е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е съгласно константната практика на Върховния административен Съд ([решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г.](#), както и по-новите - [решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС](#), [решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г.](#), [Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г.](#), [Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г.](#), [Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение](#)).

Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл.146, т.2 от АПК, навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл.146, т.3 от АПК, доколкото пречат правото на защита на засегнатите лица да разберат мотивите на засягащия ги негативен акт, респ. да организират защитата си срещу него.

В този смисъл е и разпоредбата на [чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим](#) (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен.

Делото не следва да се върне за повторно разглеждане на заявленията предвид това, че заявеният престой е „туризъм“, като периодът, за който е заявен престой е изтекъл към датата на приключване на устните състезания.

По разноските. Установява се, че жалбоподателят е направил такива за държавна такса – 6 евро.

Водим от горното, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Н. У., гражданин на Република Т. отказ № 260297115121 за издаване на виза Д от 2.2.2026 г., издаден от консул към Генералното консулство към Посолството на Република България в [населено място].

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Н. У., гражданин на Република Т., сумата от 6 евро разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на [чл. 137 АПК](#).